

Scenariusz zajęć

Tytuł zajęć: Podobieństwa i różnice

Zajęcia przeznaczone są dla uczniów klas I-III.

Scenariusz może być wykorzystywany w pracy z całym zespołem klasowym.

Czas trwania zajęć to 45 minut.

Zajęcia mają służyć rozwijaniu umiejętności społeczne, takich jak: akceptacja odmienności, pogłębianie więzi, empatia.

Temat zajęć: Dostrzeganie podobieństw i różnic między nami

Cele zajęć

1. Nauka dostrzegania podobieństw i różnic między ludźmi.
2. Kształtowanie umiejętności akceptacji odmienności, dostrzegania zalet i ograniczeń różnorodności.
3. Integrowanie grupy.
4. Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu uczniów wycofanych z kontaktów rówieśniczych.

Materiały

1. 2 kłębki wełny w różnych kolorach.

Proponowany przebieg zajęć

Wprowadzenie do zajęć

Przywitanie uczniów i przedstawienie im tematu zajęć. Rundka początkowa: *Z jakim nastrojem zaczynam dzisiejsze zajęcia?*

Zajęcia właściwe

1. „Siano”

Uczniowie siedzą w kręgu na krzesłach. Jest o 1 krzesło za mało, dlatego 1 osoba stoi w środku. Dobrze, aby zabawę rozpoczął nauczyciel, wypowiadając zdanie: *Wszyscy, którzy tak jak ja...* (są dzisiaj w spodniach, noszą okulary, lubią pizzę, nie lubią zimy, byli kiedyś w zoo itp.). Wtedy osoby, których też dotyczy podana informacja, wstają i zmieniają miejsce (zasada: jeśli ktoś się zaczął podnosić, to musi wstać; nie można usiąść z powrotem na swoim miejscu). W tym czasie osoba, która stała w środku ma za zadanie usiąść na wolnym krześle, tak aby ktoś inny zajął jej miejsce w kręgu. Jeśli któreś z dzieci stojących w środku nie wie, co powiedzieć, może użyć hasła „siano”. Wtedy wszyscy muszą zmienić miejsce.

Po wykonaniu zadania nauczyciel omawia ćwiczenie na forum grupy: *Czy zdarzyło się, że wszyscy mieli tak samo? Czy komuś zdarzyło się, że nikt się nie podniósł? (warto, aby nauczyciel podkreślił, że taka sytuacja może świadczyć o wyjątkowości danej osoby np. pod względem danego upodobania). Czy łatwo było dokończyć zdanie, stojąc w środku? Jakie emocje temu towarzyszyły?*

2. „Sieć połączeń”

Uczniowie siedzą w kręgu. Jeden z nich dostaje 2 kłębki wełny (np. żółty i zielony). Podaje innemu uczniowi np. zielony kłębek (jego końcówkę cały czas trzyma w dłoni) i mówi: *Jestem podobny/podobna do ciebie, bo...* Następnie podaje innemu uczniowi np. żółty kłębek (jego końcówkę też trzyma cały czas w dłoni) i mówi: *Różnię się od ciebie, bo...*

Dzieci podają sobie kłębki, mówiąc w czym są do siebie podobne, a w czym się różnią. W efekcie powstaje dwukolorowa „Sieć połączeń”, na co wskazuje nauczyciel.

Po wykonanym zadaniu nauczyciel je omawia: *Czy możliwe jest, aby wszyscy byli tacy sami? Czy każdy z was różni się od pozostałych pod jakimś względem? Czy mimo różnic możemy się lubić i ze sobą rozmawiać? Co zyskujemy dzięki temu, że się różnimy? Czy łatwiej było mówić o podobieństwach, czy różnicach? Co się dzieje z osobą, która słyszy coś miłego?*

3. „Krąg”

Nauczyciel dzieli uczniów na zespoły, mniej więcej 6-osobowe (np. uczniowie mają odliczyć do 5). Każda z grup chwytając się za ręce, tworzy krąg. W każdej grupie jedna osoba stoi poza kręgiem (należy zadbać, by na początku zabawy, poza kręgiem nie było dzieci, które są np. wycofane, odrzucane przez grupę). Jej zadaniem jest dostać się do kręgu – może poprosić o wpuszczenie, może próbować siłą, sprytem, przekupstwem. Dzieci stojące w kręgu nic nie mówią. Jeśli któreś z nich uzna, że należy wpuścić osobę do kręgu, to ją wpuszcza. Wszyscy uczestnicy po kolei stają się osobą „spoza kręgu”.

Inny wariant: wszyscy uczniowie tworzą jeden duży krąg.

Po zakończeniu zabawy uczniowie siadają w kręgu i omawiają ją z nauczycielem: *Jak się czuliście, będąc poza kręgiem? Czy łatwo było dostać się do środka, czy nie? Kto był osobą wpuszczającą do kręgu i dlaczego? Co skłaniało do wpuszczenia kogoś do kręgu?* Nauczyciel tłumaczy, że zabawa ta obrazuje bycie poza grupą i pokazuje, jakie nieprzyjemne emocje mogą się tym wiązać.

Zakończenie

Podsumowanie zajęć przez nauczyciela. Podziękowanie dzieciom za ich aktywność.